

1713 5. Dec. 1896: 1. Beh. af Forslag til Lov om Statsbanerne. 1714

stent har haft tilstrækkelig Hviletid, og der er i saa Henseende ikke noget som helst, der kan anføres til hans Undskyldning. Det er jo et i høj Grad sørgeligt Tilfælde, der er indtruffet derovre, og det er meget bedrøveligt, at den paagældende Assistent, som i øvrigt var et overordentlig flinkt og paapasselig Menneſte, har kunnet begaa denne Fejl, at han uden at sørge for Sporstiften stiller Signal til fri Bane. Dette er for den, der er ansat ved Banen, en saadan Kapitalfejl, at den ikke kan tilgives. — Endelig omtalte det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Sloth) et Forhold ved en Station, jeg ved ikke hvilken. Man havde der i længere Tid brugt at gaa paa selve Banen for at naa op til Stationen; dette var saa blevet forbudt, og der var blevet affrævet Bøder for Overtrædelse af Forbudet. Jeg antager, at det her er gaaet saaledes, at i Begyndelsen har der været enkelte, som have brugt Banen for at naa op til Stationen og navnlig for at naa op til den i rette Tid, naar Toget holdt; og det er der ikke blevet sagt noget til, men efterhaanden er det blevet saaledes, at alle have gaaet paa Banen for at naa op til Stationen, og i saa Fald er der for at saa Orden i Tingene ikke andet at gøre end at udstede et Forbud, og naar saa Forbudet er udstedt, er der sandelig heller ikke andet at gøre end at træve Bøder af dem, som overtræde Forbudet; ellers skal man ikke udstede Forbud. Jeg kan altsaa ikke se, at der er begaaet nogen Fejl derovre. Det er noget, man har Erfaring for, at udsteder man et saadant Forbud og blot mulktierer nogle enkelte, saaledes at det er klart for alle, at der er Alvor i Tingene, saa hører Folk op med at overtræde Forbudet, og saa gaar det hele i Orden af sig selv. Saaledes vil det sikkert ogsaa gaa i det af det ærede Medlem nævnte Tilfælde.

Leth-Espensen. Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet ved denne 1ste Behandling, men den højtærede Ministers Udtalelser nu give mig Anledning til det. Det vakte vist nogen Forbauserelse at høre de Udtalelser angaaende de gennemgaaende Vogne, som for et Ojeblik siden faldt fra den højtærede Minister. Det forbausede i alt Fald mig i høj Grad. Vi have nemlig ved forskellige Lei-

ligheder hørt, at den højtærede Minister i Almindelighed er villig til at vedgaa Arbejd og Gæld efter sin Forgænger, men den Udtalelse, som den højtærede Minister nu kom med, er absolut stift imod alt det, som hans Forgænger i Embedet lovede og udtalte i Sjov, haade i Udvalget og ved Sagens Behandling her i Tinget. Den daværende Trafikminister lovede paa Opfordring gentagende i Udvalget, at der skulde blive udstedt den strengeste Instruks til Personalet om at passe paa, at der i de gennemgaaende Vogne ikke kom Folk, som ikke rejste gennemgaaende. Jeg synes ogsaa, at den Forklaring, som Ministeren gav, vil gøre den hele Indretning temmelig meningsløs. De gennemgaaende Vogne har man jo dog indført, for at de skulde benyttes af gennemgaaende rejsende. Nu har det ganske vist været saaledes, at paa Grund af Sluseri fra Personalets Side ere de gennemgaaende Vogne ofte overfyldte med Passagerer, som slet ikke skulde rejse gennemgaaende, medens de Passagerer, som rejse gennemgaaende, maa gaa ind i andre Kupeer, fordi der ikke er Plads; men jeg synes nok, at det vilde være uheldigt, om en saadan Udtalelse som den højtærede Ministers kom frem her uden nogen som helst Protest herfra, thi det vilde jo være det samme som en Opfordring til Personalet om ikke at tage det saa nøje i saa Henseende, men i det hele taget lade Folk gaa ind i alle Kupeerne, som de bedst kunde. Jeg opfattede imidlertid den ærede Ministers Udtalelser paa en noget anden Maade — muligvis tager jeg fejl. Da jeg hørte Udtalelsen, kom jeg straks til at tænke paa, om det ikke mere var et velvilligt Forsøg fra den højtærede Ministers Side paa at dække over en af sine Embedsmænd, som havde begaaet hvad jeg vil kalde et Misgreb, og det var jo oven i Købet her en saa højt stillet Embedsmand som en Amtsforvalter — det blev sagt, at det var Amtsforvalteren i Standerborg. En almindelig Minister vilde vel snarere have taget Anledning til at give en saadan Embedsmand en Reprimande, men det er jo for Resten slet ikke saa unaturligt, at den højtærede Indrengsminister holder sin Haand over sine gamle Kollleger, den højtærede Minister er jo selv en forhenværende Embedsmand (Bluhme). Han er det jo endnu. Ja, det kan man muligvis ogsaa sige. Dette